

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 927/06
08.02.2007. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Slađane Nakić-Momirović, Sonje Brkić, Spomenke Zarić i Slobodana Dražića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene Državne zajednice Srbija i Crna Gora VP-BB, koju je zastupalo Ministarstvo odbrane - Odeljenje za imovinsko-pravne poslove, Odsek u Nišu, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž. br. 2160/05 od 30.11.2005. godine, u sednici veća od 8.2.2007. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDAJU SE presuda Okružnog suda u Nišu Gž. br. 2160/05 od 30.11.2005. godine i presuda Opštinskog suda u Nišu P. br. 492/04 od 28.7.2005. godine i predmet se vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Nišu P. br. 492/04 od 28.7.2005. godine, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca da mu tužena naknadi nematerijalnu štetu i naknadi troškove parničnog postupka.

Presudom Okružnog suda u Nišu Gž. br. 2160/05 od 30.11.2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena prvostepena presuda.

Tužilac je preko punomoćnika blagovremeno izjavio reviziju protiv drugostepene presude zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP ("Službeni glasnik RS", 125/04) i našao da je revizija tužioca osnovana.

Nižestepenim presudama odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca za naknadu nematerijalne štete, koju je pretrpeo usled ranjavanja prilikom izvršavanja borbenih zadataka na teritoriji Kosova i Metohije dana 28.3.1999. godine. Po nalaženju nižestepenih sudova, tužiočevo potraživanje je zastarelo u smislu člana 376. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima, budući da je tužilac poslednji put bio kod lekara 26.9.1999. godine a tužbu je podneo po isteku trogodišnjeg roka zastarelosti, odnosno 2. februara 2004. godine.

S obzirom na navedeno, osnovano se revizijom tužioca ističe da je u nižestepenim presudama zbog pogrešne primene materijalnog prava činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno.

Naime, prema navodima tužbe tužilac je kao rezervista bio u sastavu VP VV, i tokom izvršavanja borbenih zadataka povređen je prilikom bombardovanja kasarne u Prištini dana 28.3.1999. godine, kojom prilikom je zadobio telesne povrede i oboleo je od posttraumatskog stresnog poremećaja. Priznato mu je svojstvo ratnog vojnog invalida. Stoga je tužilac od tužene tražio naknadu nematerijalne štete usled pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjnja životne aktivnosti, naruženosti, pretrpljenih fizičkih bolova i straha.

Kako se saznanje za štetu ne vezuje za dan njenog prouzrokovanja, već za okolnosti koje se odnose na trajanje i prestanak fizičkih bolova i straha, odnosno na završetak lečenja i saznanje da su zaostale posledice prouzrokovale trajno oštećenje zdravlja i životne sposobnosti oštećenog, to svaki vid nematerijalne štete zastareva posebno. Po stanovištu Vrhovnog suda, zastarelost potraživanja naknade nematerijalne štete za pretrpljene fizičke bolove počinje teći od prestanka bolova, za strah od prestanka straha, za duševne bolove zbog umanjnja životne aktivnosti od završetka lečenja i saznanja za trajno umanjnje životne aktivnosti ili pogoršanja zdravstvenog stanja - kao dana saznanja za novu težu posledicu.

S obzirom na navedeno, kao i utvrđenu dijagnozu psihičkog oboljenja tužioca ne može se prihvatiti zaključak nižestepenih sudova da je celokupno potraživanje tužioca za naknadu nematerijalne štete zastarelo s obzirom na poslednji datum kada se javio kod lekara. Budući da u nižestepenim presudama nije pravilno primenjeno materijalno pravo, odnosno odredbe o zastarelosti potraživanja iz člana 376. Zakona o obligacionim odnosima, to nisu utvrđene ni sve odlučne činjenice od kojih zavisi odluka o osnovanosti prigovora zastarelosti potraživanja naknade štete, budući da prvostepeni sud nije utvrdio kada je tužilac saznao za svaki vid nematerijalne štete posebno, i saglasno tome ocenio da li su za sve ili samo za pojedine vidove ove štete istekli zastarni rokovi.

U ponovnom postupku, prvostepeni sud će ukloniti navedene nedostatke i doneti pravilnu odluku o osnovanosti tužbenog zahteva tužioca.

Iz navedenih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 407. stav 2. ZPP.

Predsednik veća

sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ljm